

§ 7. Befordring, for hvilken der ydes godtgørelse efter § 6, skal ske med det efter forholdene billigste, forsvarlige befordringsmiddel og ydes kun, når befordringsudgiften overstiger en af indenrigsministeren fastsat grænse. Nærmere regler om ydelse af befordring og befordringsgodtgørelse og dækning af andre nødvendige rejseudgifter i forbindelse hermed fastsættes af indenrigsministeren.

§ 8. Befordring eller befordringsgodtgørelse ydes af den amtskommune, i hvilken patienten opholder sig på det tidspunkt, da ydelsen rekvireres. Dog ydes befordring fra et sygehus uden for bopælsamtskommunen til fortsat indlæggelse på et sygehus i bopælsamtskommunen af sidstnævnte amtskommune.

Stk. 2. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende kommunale organisationer godkende, at udbetaling af befordringsgodtgørelse og løsningen af andre befordringsopgaver i en amtskommune henlægges til kommunalbestyrelserne, jfr. dog lov nr. 311 om offentlig sygesikring af 9. juni 1971 § 22, på amtskommunens vegne.

§ 9. Afgørelser om, på hvilke vilkår en person har ret til behandling og befordring eller befordringsgodtgørelse, herunder afgørelser truffet af kommunalbestyrelsen i medfør af § 8, stk. 2, kan påklages til den sociale ankestyrelse. Klage til ankestyrelsen indgives inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Ankestyrelsen kan se bort fra overskridelse af klagefristen, når der er særlig grund hertil. Afgørelse herom træffes af chefen for ankestyrelsen.

Stk. 2. Ved behandling af klager over en af kommunalbestyrelsen i medfør af § 8, stk. 2, truffet afgørelse skal ankestyrelsen indhente en udtalelse fra vedkommende amtsråd.

§ 10. Indenrigsministeren fastsætter, i hvilket omfang reglerne i §§ 5-9 finder anvendelse, når amtskommunerne driver eller benytter institutioner i udlandet, jfr. § 4.

Stk. 2. For personer, der ikke ifølge reglerne i denne lov har ret til vederlagsfri behandling, fastsættes regler vedrørende betaling af indenrigsministeren.

Kapitel III

Planlægningsbestemmelser

§ 11. Indenrigsministeren udfærdiger efter forhandling med sygehusrådet, jfr. kapitel VI, vejledende retningslinier for varetagelsen og planlægningen af sygehusvæsenet, herunder om afgrænsning, varetagelse og planlægning af sygehusvæsenets lands- og landsdelsfunktioner.

Stk. 2. Det påhviler hver amtskommune at udarbejde en plan for amtskommunens sygehusvæsen og at revidere planen, i det omfang udviklingen gør dette nødvendigt. Planen skal omfatte amtskommunens drift af eller benyttelse af de institutioner, der er nævnt i § 3.

Stk. 3. Væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, der ikke er forudsat i amtskommunens sygehusplan, kan kun gennemføres, såfremt der foretages en revision af planen i overensstemmelse hermed.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsens rådgivning indhentes forud for amtsrådets vedtagelse af en plan eller revision heraf. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 5. Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for udarbejdelsen af planer, herunder om tidsfrister for udarbejdelsen, om, hvilken periode planerne skal omfatte, og om revision af planerne.

Stk. 6. Planen og revisioner heraf indsendes til indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan meddele amtsrådet sine bemærkninger til planerne. Indenrigsministeren kan herunder i særlige tilfælde, når væsentlige sundhedsmæssige hensyn taler derfor, bestemme, at en plan eller en revision heraf, der indebærer væsentlige ændringer i en amtskommunes sygehusvæsen, på ny skal behandles af amtsrådet. Indenrigsministerens bestemmelse om fornyet behandling i amtsrådet skal træffes senest 3 måneder efter indsendelsen af den pågældende plan eller revision heraf.

Stk. 7. På grundlag af de indsendte planer udarbejder indenrigsministeren en redegørelse for udviklingen på sygehusområdet. Redegørelsen udsendes til amtsrådene.

§ 12. (Ophævet).

§ 13. Det påhviler hver amtskommune at indgå aftaler om benyttelse af lands- og landsdelsafdelinger på fremmede amtskommunale sygehuse samt på statslige og private sygehuse. In-